

March 1, 1957

**Resolution of the CC of the People's Party of Iran of
1 March 1957 Regarding the Events of February
1949**

Citation:

"Resolution of the CC of the People's Party of Iran of 1 March 1957 Regarding the Events of February 1949", March 1, 1957, Wilson Center Digital Archive, RGANI, f. 5, op. 28, d. 499. Department for Relations with Foreign Communist Parties (International Department of the Central Committee), 1953-1957, microfilm, reel 125. Obtained by Roham Alvandi and translated for CWIHP by Gary Goldberg.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/119720>

Summary:

Following Naser Fakhr Arai's attempt to kill the Shah in February 1949, the People's Party of Iran faced accusations that it had a direct role in the assassination attempt. The NPI denied any direct role, however contends that executive committee member Kyanuri and Party official Argani were connected in the capacity that they were aware of it. The resolution seeks to explain their character of connection and their degree of responsibility.

Original Language:

Russian

Contents:

Original Scan
Translation - English

Перевод с персидскогоРЕЗОЛЮЦИЯ ЦК НАРОДНОЙ ПАРТИИ ИРАНА ОТ 1 МАРТА
1957 г. ОТНОСИТЕЛЬНО СОБЫТИЙ 4 ФЕВРАЛЯ 1949 года1. О сущности событий

В феврале 1949 г. Насер Фахр Араи совершил покушение на шаха Ирана. Независимо от того совершил покушавшийся этот акт исходя из своих антимонархических и террористических убеждений, т.е. будучи самоотверженным человеком он полагал, что этим террористическим актом он сможет вызвать изменения в стране, или он совершил это по подстрекательству империалистических кругов и элементов, связанных с правящими кругами Ирана, - о его поступке НПИ ничего не знала. Партия и ее руководство, основываясь на политике, отрицающей всякого рода террор, не имела никакого отношения к этому акту.

Иранская реакция и ее империалистические вдохновители, уже давно искавшие повод для объявления НПИ вне закона, незамедлительно, без всякого расследования и не имея в руках ни малейших доказательств, использовали это событие против партии и осуществив свою давнишнюю мечту загнали партию в подполье. Хотя составленный впоследствии обвинительный акт показал непричастность нашей партии к этому событию, реакция не только не отказалась от своего решения, но наоборот, усилила его.

Тов.Киянури в тюрьме впервые сообщил т.т.Джоудату и Касеми, что член НПИ т.Аргани был связан с осуществившим террор Насером Фахр Араи и что т.Киянури как ответственный за оргработу встречался с т.Аргани. Таким образом, два партийных товарища: член исполкома ЦК НПИ т.Киянури, отвечавший в то время за оргработу ЦК и кадровый работник партии т.Аргани, - были связаны с этим событием. Хотя эти товарищи не вмешивались в помыслы Насера Фахр Араи, задумавшего стрелять в шаха, а также не имели никакого отношения к его решимости осуществить это, но учитывая, что они были связаны с террористическим действием ЦК НПИ считает себя обязанным точно разъяснить форму и характер этой связи и степень ответственности члена исполкома ЦК НПИ т.Киянури, а так-

14057

же принять все необходимые меры, чтобы препятствовать повторению подобных явлений в жизни партии.

2. Степень ответственности т.Киянури

Заслушав доклад избранной 15 марта 1956 г. для проведения партийного расследования комиссии, ознакомившись с делом и мнением членов комиссии (т.т.Искандери, Амир-Хизи, Табари), после совещания по этому вопросу ЦК на основании имеющихся документов считает, что т.Киянури ответственен за следующее:

1. Когда т.Аргани сообщил т.Киянури о плане покушения на шаха т.Киянури не только не посоветовал ему решительным образом воздержаться от связи с террористом, т.к.это противоречило программе партии и, особенно, в тогдашних условиях могло привести к пагубным последствиям, но обещал т.Аргани поставить этот вопрос на обсуждение товарищей из исполкома. Позже он сообщил т.Аргани, что обсуждал этот вопрос с некоторыми товарищами.

2. Хотя значение этого события, особенно в условиях, в которых наша партия находилась в то время, когда враг готовил против нее новое наступление, было совершенно очевидно, т.Киянури доложил об этом исполкому мимоходом, поверхностно и не потребовал вполне ясного решения по этому вопросу. Как показали последующие события т.Киянури, благодаря некоторым неправильным методам в его партийной работе, неправильно воспринял совет собрания.

3. Хотя исполком ЦК считал недопустимым для партии вмешиваться в это дело, т.Киянури, по его собственному утверждению, исходя из того, как он сам воспринял решение исполкома, в такой форме сообщил об этом т.Аргани, что т.Аргани в свою очередь воспринял это по-своему и счел своей обязанностью осуществить эти указания.

4. Несмотря на то, что при третьей встрече с т.Аргани т.Киянури узнал, что т.Аргани продолжает встречаться с террористом, он не только не выразил ему порицания и не отвлек его от этого, но по его собственному заявлению, отнесся к этому поверхностно и не сообщил об этом исполкому.

Хотя т.Киянури правильно объясняет свои ошибки некоторыми субъективными причинами, характеризуя их как проявление гордо-

сти, незрелости, неопытности, легкомыслия, тем, что он не задумывался над пагубными последствиями этих анархистских действий и не воспринял серьезно заявление т.Аргани во время их первой встречи, не понял важности вопроса и не сумел воспрепятствовать этому, как он сам заявил об этом при расследовании и в своем объяснении, однако эта критика все же недостаточно конкретна. Тов.Киянури должен осознать свои ошибки исходя из настоящей резолюции. Тов.Киянури пренебрег политикой партии, утверждающей отказ от всякого рода террористических актов, нарушил партийную дисциплину и должен понести партийное наказание.

Столкнувшись с этими ошибками учитывая личность т.Киянури и его заслуги в нашем движении, а также то, что это произошло в период, когда т.Киянури не имел достаточного партийного и жизненного опыта, а общее развитие партии и движения находилось на первой стадии, придавая большое значение укреплению единства партии и ее руководства особенно сейчас, в период общего кризиса в партии ЦК НПИ считает необходимым:

1) Согласиться с резолюцией от 27 ноября 1952 г., принятой большинством голосов на совещании некоторых членов ЦК, находящихся в эмиграции и с которой т.Киянури после ознакомления также согласился. Тов.Киянури отстраняется от должностей, связанных с организационной работой в исполкоме и может быть использован на работе, связанной с вопросами пропаганды и учебы. Тов.Киянури должен стараться завоевать необходимое доверие ЦК, проявляя во всей своей работе полную дисциплинированность и уважение к работе коллектива.

2) Осудить поведение т.Киянури во время событий 4 февраля 1949 г.

3) Тов.Киянури должен подвергнуть себя критике, исходя из этой резолюции.

3. Оценка метода руководства партии в этом вопросе

В обсуждаемом вопросе руководство партии также заслуживает критики. Ошибки руководства партии заключаются в следующем:

1) Когда т.Киянури поверхностно и мимоходом поставил на заседании исполкома важный вопрос, руководство было обязано

уделить ему необходимое внимание и всесторонне разобраться в нем. Руководство проявило беспечность в выполнении этой своей серьезной обязанности.

2) После того, как через т.Киянури стало известно о событиях, руководство в нужный момент не приняло мер к тому, чтобы организовать подробное расследование и справедливое и объективное изучение этого вопроса. Правда, в особых условиях того времени проведение такого расследования было трудно, но после побега товарищей из тюрьмы и, особенно, во время пребывания у власти правительства Мосаддыка, было много подходящих моментов для осуществления этого. Руководство с одной стороны создало вокруг т.Киянури - человека, участвовавшего в опасной провокации - атмосферу настороженности и стало ограничивать его, а с другой стороны оставило его на ответственных должностях, таких как ответственный за тегеранскую организацию, ответственный за подготовку оружия, ответственный за отправку людей за границу, член штаба по подготовке восстания и др. Такое противоречивое поведение руководства не могло убедить т.Киянури в том, что руководство придерживается правильных методов в отношении его ошибок.

3) Руководство партии в эмиграции проведя предварительное расследование этого события приняло подавляющим большинством голосов резолюцию, но до сих пор продолжает хранить ее в своих архивах, не приняв соответствующего решения об отсрочке выполнения её. Этим своим действием руководство в эмиграции способствовало продлению неясной и нездоровой обстановки, хотя оно само в указанной резолюции требовало устранения неясности.

Исходя из всего вышеизложенного ЦК НПИ подвергает критике свое поведение в этом вопросе.

ЦК Народной партии Ирана

1 марта 1957 г.

Перевела: В. Савиц (В. Савельева)

2мм

کتابخانه کتبه مرکزی حزب توده ایران درباره حادثه ۱۵ شهریور ۱۳۲۷

۴ فروردین ۱۹۴۹ مصوب اول امیر ۱۹۵۷

۱- درباره ماهیت حادثه - در شهریور ۱۳۲۷ از طرف ناصر فرخزاد که سر و قصدی بیجان شده ایران رخ داد. هم از جنبه سر و قصد کنند. با تقه جهات ضد حکومت و ترویس خود است. با این عمل زده، با شدتین فرد از جهان گذشته ای باشد که تصور میگردید است نیز از آنجا بود که در کشور ایجاد کند. با اینها به نحوی منتهی در این است و داخل در طبقه طبقات حاکمه ایران باشد که اقدام نموده باشد - در بهر حال، عمر او در صدام برگشته و طرد و تقسیم یافته و در حزب توده ایران بوده و در حزب در سربازی آن بنا به سیاست است و خود که با برگردن توده در فرار از مخالف است در بهر حال در مکتبین دفاعی گذشته است.

در تاریخ ایران، در همان دوران روبرو نیست که گذشتهها پیش در عهد و صحت بهانه ای برای فرار از نه عهده کردن حزب توده ایران بودند. از این حادثه بود که برگردن تحقیقی و بعد با جمله دلیله ارائه دادند و دلیلی در دست داشته باشند علیه حزب توده که در نزد دولت در سربازان خود را برای راندن حزب با احتیاط عملی ساخته. با آنکه بعد از پرونده منظمه و در مکتبین دولت حزب با او در این حادثه تا سر بردار است و بعد از تقسیم خود عمود نشود بلکه از آنجا فرار کرد.

دین کی نوری برای نخستین بار در زندان برای دفاع جودت و تاسی نیست و خود که در دین ارگانی عضو حزب توده ایران با ناصر فرخزاد عالی آورد تاسی داشته و دین ارگانی نیز در این در برابر دین کی نوری بهانه به مسئول شکایت تاسی گرفته است. بین دو تن از دین کی نوری نیز دین کی نوری عضو هیئت جرایم حزب بود و مسئول شکایت کل حزب در آن ایام در دین ارگانی از کارهای حزب با این جریان تاسی یافتند. با آنکه این رفتار در برزخ گذشته ترویس در دین ناصر فرخزاد که در عزم او برای جبر او در این زمینه از دفاعی نوازند و از آنجا که با یک جریان ترویس تاسی یافتند کتبه مرکزی حزب خود را مطلق می دانند که کم و کیف این تاسی مورد مسئولیت دین کی نوری عضو هیئت جرایم کتبه مرکزی حزب توده ایران را در این حادثه و رفتار دین کی نوری و کتبه توده ایران را برای جلوگیری از تکرار این نوع پدیده در هیئت حزب استناد نماید.

۲- حدود مسئولیت دین کی نوری - کتبه مرکزی پس از استماع گزارش کمیسیون رسیدگی که در جلسه ۵ شهریور ۱۹۵۶ برای

اجراء این جلسه تحقیقات جزئی تهیه شد پس از آنکه شناخته شد پرونده منظمه امر در آراء و عقاید کمیسیون (دفاع استند دین کی نوری و طبری) و بحث و نظر در طرف موضوع حدود مسئولیت دین کی نوری را با آنکه پسند و مدارک موجود در مورد دین کی نوری

۱- هنگامیکه رضی در گمانه نشسته و در وقت که با رضی که زوری نه تنها در راه و هرگز خبری از تاس با آوردیت

که خفت با برانه ضربت در شرایطی از روز غیب برون میآید است عواقب نومی بسیار آورد و قصیه نمی کند بلکه به رضی از گمانه برون میآید
که این مطلب را با رضی است برایشه در میان گذارد و سپس هم با او قطع میاید که در این مطلب را با بعضی از رفقا در میان گذارده است

۲- باز که اهمیت این مسند برون در شرایطی از روز غیب است ضربت که در ضمن می گویند که بر او افت تا زده ای با آورد و در ضمن خود رضی که زوری
این مسند را بطریق دیگری در هیئت برایشه مطرح میکنند و در وقت کامل تعقیب مبر را در این در تمام خوبساری می شود و چنانکه حواش بدی
نشان میدهد قصیه مبر را نیز با تقضای برخی مسنده ای نادرست که در طرز کار عزله اعتقاد بسته است در جهت صحیح بان در گذشتی کند

۳- با وجود اینکه هیئت برایشه ضربت و فحاشی را در این در منبع میاید و رضی که زوری در طرز ابلاغ به رضی از گمانه و سپس
استباطی که بنا بقیقه دی برای خود ادست داده بود طوری از تقسیم هیئت برایشه سخن میگوید که برای رضی از گمانه استباط غلطی
صالح میاید و رضی از گمانه رهبر این امر را در حکم وظیفه ای برای خویش میبرد

۴- با آنکه در ملامت تمام بار گمانه رضی که زوری است چه میکنند که رضی از گمانه لهماکان به تاس با آوردیت در امر میاید نه فقط برای

مورد و توجیح قرار میگیرد و از عمل باز نمی دارد بلکه به بنیات او بنویس سرسری مگر سینه و هیئت برایشه را نیز از این جریان بی خبر میگذارد
با آنکه رضی که زوری بر روی بعضی عمل در همین این خطا مانند غرور، غمی و بی تجربه ای، عدم توجه به عواقب و غم یک جریان حادثه
جریان و سهولت نگاری و بی اهمیت گرفتن و بعدی نگرینی مرفوع اظهارات از گمانه در ادلین ملامت با او، عدم درک اهمیت موضوع

ذات قرانی در پیروان راه مقابله با چنین مسنده را خواهد در ضمن تحقیقات و خواهد در بلا تفرغ خویش تصحیح میکنند و این اتفاق می افتد که گمانه و
کنکرت نیست. رضی که زوری باید خطای خود را در مورد مقرر در این خطا می بیند و رضی که زوری ترک نقض میاید ضرب
که هرگز از بر گرفته و با جراحی، نه آردیسی را قصیه میکند و نقض تضالی خرد شده است و همین جهت در خورد مجازات جزئی است

کلیه مرکزی غنا در برخورد با این استباحت نیست رضی که زوری در فحاشی لدا به انصاف مالد نظر میگیرد، در نظر میگیرد که در این
حادثه مستحق بزانی است که رضی که زوری با اندازه گمانه تجربه ای در عزله نه بسته است در شد عومی ضرب و انصاف نزد اهل از
بوده است. کلیه مرکزی در برخورد با این استباحت هم چنین اهمیت جدی یکم مبادی که ضرب و در سرری آثر از شرایطی گرفته میاید

عومی ضرب در نظر میگیرد و ابراست که:

ادلا - گزارش با تقسیم متمنه در حکم نامه ۱۹۵۲ خورشیدی در بعضی از پهنه کلیه مرکزی در مهاجرت که در دهه پانزده

در وقت از زاد بجه بود وقت که نوری زیر پر از بدن مهاجرت داشتند با آن سند از ادوات دست رفت که نوری از غن شکسته
 در گاه هیت جراتیه حاف خود و بریزه نالیت قیت که نوری در رشته ای بتبیینی و تدریس انجام کرد. در وقت که نوری با بر یکدیگر
 آمدند لکنم کتبه مرکزی را با این نکته که در کتبه سرور در با بضابط و حرام کامل بکلیه عین رفتار میکنند صلب نماید تا بر صبه زود و بر گزین
 کند و تین در سده در جاع مسئولیت با این بر دشته شود.

نایب - کتبه مرکزی وقت که نوری را بسبب تمام طرز عمل وی در حادثه ۱۵ بهمن مایل در بیخ میداند
 آن - در وقت که نوری خود را طبق سخن این قطعه نامه باید بتفقا نماید.

۳ - در زمانه روش روبروی حزب در این باره - در سنده مورد بحث روش روبروی حزب نیز قابل تفقا است. خطای

روبروی حزب بر گزین است :

- ۱ - هنگامیکه وقت که نوری سنده نهج را در صبه هیت جراتیه در اول ^{طرحی} طرح خست روبروی هیات با آن توجه لازم را
 مسکوف ندارد و از کم و کف آن طبعی حاصل کند و در روبروی حزب از جراتیه و لطیفه ای غفلت نمف
- ۲ - پس از آنکه حوادث بسبب وقت که نوری رفت به شهر روبروی در موقع مناسب آمدن برای تحقیق شکسته منظم در سده
 عین دعاهای در سده این سنده بهر نیارد.

درست است که در شرایط خاص و شش از زندان جراتیه و سده که در سده بود ای پس از فرار از زندان و بریزه در شرایط
 حدت محقق با فرصت سمد برای انجام این عمل موجود بود. روبروی از طرز وقت که نوری را با این کسی که در وقت
 خطرناک تر است دشته، بمطابق هر از در جتاط محصور زد و در از طرف دیگر در دادگاه است و سرمانند سده است که آن
 سده است پس، سده که از نام افراد خارج، محض است و تدارک قیام دغره دغره میگردد. این روش تنها نقص و نادر است
 نمی توانست که در واقع کند که روبروی شوه هیچ را در کرد است. او در حال میکند.

۳ - در روبروی حزب در مهاجرت عمر سید که مقتدا با این موضوع را انجام میدهد و قطعه نامه از وقت تا طبع آراء و عصاره سنده در آنرا
 در سده خود در آن لحاظ میدارد و چون این سنده در باره این تعیین نیز به خود تقصیری است از سده. با این عمل روبروی در مهاجرت به
 بقا در ایام و محیطها کم کم میکنند و حال آنکه خود در قطعه نامه مورد بحث و هر از از ایام در ایام در نظر سده را در صبه میکنند
 بنا بر است فوق کتبه مرکزی حزب کرده برای از روش خود بتفقا و سینه

کتبه مرکزی حزب کرده ایران

СПРАВКА

Резолюции ЦК Народной партии Ирана: "О некоторых ошибочных и бланкистских решениях руководства НПИ после переворота 19 августа 1953 г." (от 14.3.57 г.) и "Относительно событий 4 февраля 1949 года" (от 1.3.57 г.).

Материал использован при составлении статьи "О положении в Народной партии Ирана", опубликованной во 2 номере "Информационного бюллетеня."

А. Антани
21.4.57.

Зав. сектором Ушаков
17 IV 57г.

Власов

Армив
В. Толбухин
4/V 57г.

1ме

29
19

а 3 л

Translation from the Persian

RESOLUTION of the CC of the People's Party of Iran of 1 MARCH 1957 REGARDING THE EVENTS OF 4 FEBRUARY 1949

1. Concerning the substance of the events

In February 1949 Naser Fakhr Arai made an attempt on the life of the Shah. Regardless of the fact that the person who made the attempt committed this act based on his anti-monarchical and terrorist convictions, that is, being a dedicated person he thought that with this act of terrorism he could bring about changes in the country, or he committed it at the instigation of the imperialist circles and elements associated with the ruling circles of Iran, the NPI knew nothing about his attempt. Based on a policy rejecting any sort of terror, the Party and its leadership had no connection with this act.

Iranian reaction and its imperialist instigators, who had already long sought an excuse to declare the NPI illegal, immediately used this event against the Party, without any investigation and without having the slightest evidence in its hands, accomplishing its long-held dream of forcing the Party underground. Although the bill of indictment drawn up subsequently showed our Party's non-involvement in this event, reaction not only did not abandon its decision but on the contrary, made it harsher.

Cde. Kiyanuri in prison first informed Cdes. Joudat and Kasemi that NPI member Cde. Argani was connected with the terror committed by Naser Fakhr Arai and that Cde. Kiyanuri, as the one responsible for organizational work, had met with Cde. Argani. Thus, two Party comrades: NPI CC executive committee member Cde. Kiyanuri, responsible at that time for CC organizational Party work, and professional [kadrovyy] Party official Cde. Argani, were connected with this event. Although these comrades were not mixed up in the designs of Naser Fakhr Arai, who thought of shooting at the Shah, and also had no relation to his determination to accomplish this, but considering that they were associated with a terrorist act the NPI CC considers itself obliged to clearly explain the form and character of this connection and the degree of responsibility of NPI CC executive committee member Cde. Kiyanuri, and to also take the necessary steps to prevent a repetition of such phenomena in Party life.

2. The degree of responsibility of Cde. Kiyanuri

Having heard the report of the commission chosen on the 15th of March 1956 to hold a Party investigation, which familiarized itself with the case and the opinions of the commission members (Cdes. Iskanderi, Amir-Khizi, and Tabari) after meeting on this issue on the basis of the documents available the CC thinks that Cde. Kiyanuri is responsible for the following:

1. When Cde. Argani informed Cde. Kiyanuri about the plan to make an attempt on the Shah's life Cde. Kiyanuri not only did not vigorously advise him to refrain from a connection with a terrorist since this was in violation of the Party platform and especially in the circumstances then could lead to disastrous consequences but he promised Cde. Argani to raise this issue in the executive committee for discussion by the comrades. He later informed Cde. Argani that he had discussed this issue with several comrades.

2. Although the importance of this event was completely obvious, especially in the circumstances in which our Party found itself at the time, when the enemy was preparing a new attack on it, Cde. Kiyanuri reported about it to the executive committee casually and did not demand a completely clear decision on this issue. As

succeeding events have shown, thanks to some incorrect methods in his Party work, Cde. Kiyanuri incorrectly understood the meeting's advice.

3. Although the CC executive committee considered intervention in this matter unacceptable for the Party, according to his own statement Cde. Kiyanuri, based on how he himself understood the executive committee's decision, informed Cde. Argani about this in such a form that Cde. Argani in turn understood this in his own way and considered it his responsibility to carry out these instructions.

4. In spite of the fact that during the third meeting with Cde. Argani Cde. Kiyanuri found out that Cde. Argani was continuing to meet with the terrorist, he not only did not reprimand him and did not dissuade him from this, but according to his own statement, treating this perfunctorily, and did not report about this to the executive committee.

Although Cde. Kiyanuri correctly explains his mistakes as some subjective causes, characterizing them as a manifestation of pride, immaturity, inexperience, and thoughtlessness, that he did not think about the disastrous consequences of these anarchistic actions and did not take Cde. Argani's statement seriously during their first meeting, he did not understand the importance of the issue and could not stop this, as he himself spoke of it during the investigation and in his explanation; however, this criticism nevertheless is insufficiently specific. Cde. Kiyanuri should realize this mistakes based on this resolution. Cde. Kiyanuri ignored Party policy, which asserts a rejection of any sort of terrorist acts, violated Party discipline, and should bear the Party punishment.

Having encountered these mistake, considering the personality of Cde. Kiyanuri and his services in our movement, and also that this occurred in a period when Cde. Kiyanuri did not have enough Party and life experience, the general development of the Party and the overall movement was at the first stage, giving great significance to the increase of Party unity and its leadership especially right now, in a period of general crisis in Party the NPI CC considers it necessary:

1) to agree with the 27th of November 1952 resolution adopted by majority vote at a meeting of several CC members in exile and with which Cde. Kiyanuri also agreed after familiarization [with it]. Cde. Kiyanuri is removed from the posts in the executive committee associated with organizational work and can be used in work associated with propaganda and training. Cde. Kiyanuri should try to win the necessary trust of the CC, displaying complete discipline and respect for the work of the collective in all his work.

2) to condemn the conduct of Cde. Kiyanuri during the events of the 4th of February 1949.

3) Cde. Kiyanuri should subject himself to criticism based on this resolution.

3. An assessment of the method of Party leadership on this issue

In the issue under discussion the Party leadership also deserves criticism. The mistakes of the Party leadership are as follows:

1) When Cde. Kiyanuri superficially and casually raised an important issue at a meeting of the executive committee the leadership was obligated to devote the necessary attention to it and comprehensively investigate it. The leadership displayed a lack of concern in performing this serious responsibility.

2) After it became known about the events via Cde. Kiyanuri, the leadership did not take steps at the necessary moment to organize a detailed investigation and a fair and objective study of this issue. It is true that it was difficult to conduct such an investigation in the special conditions of that time, but there were many suitable moments to do this after comrades had escaped from prison and especially when the Mossadegh government was in power. On the one hand the leadership created around Cde. Kiyanuri, a person who had participated in a dangerous provocation, an atmosphere of caution and began to restrict him, but on the other, it left him in responsible positions such as the person responsible for the Tehran organization, responsible for preparing weapons, responsible for sending people abroad, a member of the staff to prepare an uprising, etc. Such a contradictory behavior by the leadership could not have convinced Cde. Kiyanuri that the leadership was following correct methods with respect to his mistakes.

3) The Party leadership in exile, conducting a preliminary investigation of this event, adopted a resolution by an overwhelming majority of votes, but still keeps it in its archives, without making a corresponding decision about deferring its implementation. By their action the leadership in exile has facilitated the prolongation of an unclear and unhealthy situation, although itself has demanded the elimination of the confusion in this resolution.

Based on all the above the NPI CC criticizes its own conduct in this issue.

THE CC OF THE PEOPLE'S PARTY OF IRAN

1 March 1957

Translated: [signature] (V. Savel'yeva)
2mm

[the Persian-language original follows]

[Attachment:]

MEMO

The resolutions of the CC of the People's Party of Iran "Concerning Some Mistaken and Blanquist Decisions of the NPI Leadership after the 19 August 1953 Coup" (dated 14 March 1957) and "Regarding the Events of 4 February 1949" (dated 1 March 1957).

The material was used in drawing up an article "Concerning the Situation in the People's Party of Iran" published in the second issue of the "Information Bulletin".

An. Anisimov
27 April 1957
Sector Chief [illegible signature]
27 April 1957
[to the] archives
V. Gorbunov
7 May 1957
1me